

«Αν δεν αγαπάμε τη Βουλγαρία, δεν θα την αγαπήσει κανείς!»

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)



Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος της Στάρα Ζαγκόρας στη Βουλγαρία τιμήθηκε η 143η επέτειος από την απελευθέρωση της πόλης, που έγινε κατά τη διάρκεια του Ρωσοτουρκικού πολέμου, στις 13 Ιανουαρίου του 1878.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυπριανός μετά τη Θεία Λειτουργία μίλησε για την ημερομηνία-σταθμό στην ιστορία της πόλης που ποιμαίνει, επικεντρώνοντας στο ότι με πίστη στον Θεό πρέπει κανείς να αγαπά την πατρίδα του. Εξάλλου, είπε ότι εάν οι ίδιοι οι Βούλγαροι δεν αγαπούν την Βουλγαρία, δεν θα την αγαπήσει κανείς!

«Στην ιστορία της όμορφης πόλης μας, αυτό το αξέχαστο γεγονός είναι η ευλογία του Θεού για το μέλλον. Αυτή η ημερομηνία σφυρηλατείται από τον ηρωισμό των Ορθοδόξων αδελφών μας από τη Μητέρα Ρωσία και τη θυσία της βουλγαρικής ψυχής, η οποία κρυβόταν και υπέμενε για πέντε αιώνες, ώσπου να αγγίξει το φως της ελευθερίας. Αυτή η μέρα σφυρηλατείται από τις χιλιάδες καρδιακές προσευχές του γένους μας, που «συγχωνεύτηκαν» με τις φλόγες που τρεμοέπαιζαν μπροστά

από τα μικρά εικονοστάσια στα βουλγαρικά σπίτια, τα οποία διατήρησαν το πνεύμα του γένους και την καθαρότητα της λαχτάρας!

Ο σταυρός είναι το σύμβολο του πόνου που υπέστη ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Η θυσία του στο Γολγοθά είναι ένα παράδειγμα αγάπης και μαρτυρίου. Η πόλη μας, ο λαός μας, η βουλγαρική Γη γνωρίζουν τις σκοτεινές νύχτες του πόνου και της φρίκης, της απελπισίας, μέσα από τις οποίες περνούν με πίστη και αυτοθυσία. Η πίστη και το μαρτύριο είναι τα φτερά με τα οποία ανεβαίνει κανείς πάνω από τους υποδουλωτές και τις στάχτες. Μετά από αιώνες συστηματικής καταστροφής από τους δυνάστες της φυλής και της πίστης, της μνήμης και της αυτοπεποίθησης, ο λαός μας παραμένει νικηφόρος.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε σαφώς ότι κάθε Βούλγαρος μάρτυρας αποτελεί ένα μνημείο αξιοπρέπειας. Όταν μιλάμε για τη Στάρα Ζαγκόρα, δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω ότι ένα σαφές υπόδειγμα βουλγαρικής αξιοπρέπειας είναι τα χιλιάδες θύματα που έδωσε η πόλη μας. Πέρασαν από τη φωτιά του πόνου, και παρά τις πληγές και τον πόνο, προχώρησαν. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε αυτά τα αξιομνημόνευτα γεγονότα και τους ανθρώπους πίσω από αυτά.

Σήμερα αρχίζει η νέα ιστορία της πόλης μας, τίθενται τα θεμέλια του νέου της μέλλοντος. Εναπόκειται σε εμάς να εκτιμήσουμε και να ευχαριστήσουμε την παντοδύναμη πρόνοια του Θεού για το έλεος της ελευθερίας. Η ενότητά μας ως λαός είναι σημαντική όχι μόνο στο αίσθημα της ευγνωμοσύνης, αλλά και στις σχέσεις μας σήμερα. Χωρίς ενότητα, δεν μπορούμε να επιτύχουμε ούτε σημαντική πρόοδο ούτε θετικά αποτελέσματα ως λαός και ως Έθνος.

Η πίστη είναι που μας διδάσκει την αγάπη, την αλληλοβοήθεια και το διάλογο. Ας μην ξεχνάμε τι είπε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, ότι ο Θεός είναι αγάπη. Όταν, ως πιστοί, αγωνιζόμαστε για τον Θεό, ο οποίος βρίσκεται στο επίκεντρο όλων, χωρίς να το συνειδητοποιούμε, συντομεύουμε τις αποστάσεις μεταξύ μας.

Με πίστη στο Θεό να αγαπάμε την πατρίδα μας, όπως έκαναν οι πρόγονοί μας ανιδιοτελώς. Ας μην πιστεύουμε ότι αυτό είναι αδύνατο στη σημερινή μάταιη και ρεαλιστική εποχή. Δεν υπάρχουν εμπόδια στον Παντοδύναμο Θεό και την αληθινή αγάπη. Επιπλέον, δεν υπάρχει εναλλακτική λύση, αν δεν αγαπάμε τη Βουλγαρία, δεν θα υπάρξει κανείς που να την αγαπά!

Ο Θεός να ευλογεί το μέλλον της πόλης μας, της Στάρα Ζαγκόρας, τα θεμέλια της οποίας χτίστηκαν με το αίμα των προγόνων μας. Ο Θεός να δώσει πνευματικές και σωματικές δυνάμεις σε όλους τους κατοίκους της πρωτεύουσας της Επισκοπής της Στάρα Ζαγκόρας, ώστε να συμβάλλουν στο μέλλον της πόλης.

Είθε η Μητέρα Βουλγαρία να μείνει με τη χάρη του Θεού!»

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα